

Tegnap voltam legelsőben
Egy leányhoz a vidéken.
Adott nekem friss rátottat
Es a mellé róla Salátát.

Feljegem olyan vagyok
Hogy szeretem ötet nagyon
Egy szeremen koccsomába
S iszik félve a húzára.

Van szeretőm karcsu legény,
Tudom másét nem leszel en
Fenyves kalap a fejében
Erüst gomb a tetejében
Megcsokolnám egy szeribél.

Hajh csillagom! Csikból jöttem
Négy órára körkörtem
Féradságom felejthesem,
Hogy kedvedet besálthetem.

Türkös, Tatrang, Puckerecz.
Sül a kalács s a perecz
Ha van pénz, most veheted,
S ha nincs pénz, elmeheted.

K 380/g

Ujabbon gyűjtött Tanczmondókák
mult éven küldöttek mellé útasítva.

A nyiresből a nyarasba,
Minden héten a városba
Tunyból mondatik ez, midőn olyas gyáva hegedős
idétlenül! húzza a nótát, jobban nem tudom.

Pám szép leány! ne nevers.
Ha meg kérlek meg ne vess.

Kelj fel leány, kelj fel Pama!
Mert fejetlen még a barna.

Várom, várom, mind csak várom,
Telik hónap kettő, három
S szeretőmet nem láthatom
Haján szinte kifrakgatom.

Hurd ki cigány! húzd ki végig
Nekem bizon ne csak félig

Sötét nekem ez a világ,
Mert el hagyott egy szép virág,
Amak neve Ulamzsa száll.
A bánata szivemre száll.

Tibolditól (Kedde, Udvardy)

Felcsigem nincsen nekem.
Jól ihatom jól ehetem
Nincs ki parancsoljon nekem.

A' Szeretöm olyanforma
Mintha félig angyal volna.
'S szép angyalok' nyelvén szólna.

A' Szeretöm fűcsesze nevé,
Olyan mint a' csukros szegfű.

Kapum előtt csatogatnak lány mondáná
Engem avval csatogatnak
Kapum előtt ne csatogass,
Engem avval ne csatogass,
Ha ökröd van, csak hajtogass.

Van Szeretöm, de nem tetszik,
Most is a' koccsoman iszik.
Után meméke 's eső esik,
Félek is, mert az út be sik!
'S tán Szeretöm el nem esik,
Ha nem itta meg az eszét.

Csukros szegfű, majorkán -
Szeret engem sok leány.

Nem

Nem kell nekem senki fia
Csak a' csukros szép viola.

Egy kis falu messze esik,
Egy szép leány abban lakik.
Jártam hozzá, de hujába,
Férfjhez ment a' falujába,
Fáj a' szívem nagy hujába.

Télben nem jó szántani
A' szép leányt bántani.

A' jó leányt meg ne bántsd,
Ő nem tövis, nem bogáncs.

Szeretömet a' ki bántja,
Azl végtire meg megbánja.

Hull a' fának a' levele,
A' Szeretöm nem jár erre.
Tudom erre miért nem jár,
Mert a' síve másé lett már.

A' Szeretöm másé lett
'S jó, hogy neki más kellett.
Legyen boldog mellette,
Ha azt inkább szeretted.

Nem hiba hogy megvetettel
De hiba hogy megsértettel.

Soha meg nem bántottalak
Mert haragszól hát szép alak?

Megbántottál meg annyira
Hogy indulnom kell panaszra
De jobb lesz, ha megbékélünk.
Mert a perccel meg nem élünk.

El mennek én immen tova,
Nem látst engem rózsám soha.

Elment rózsám 's jól tudom én,
Hogy vissza jő még az idén.

Lesz még idő, megszeretsz,
De már akkor késő lesz,
Hát ha nekem nem kellest.

El kell hagynom a' hazámot,
De sajnálom a' babámot.

Úgy elválna a' rózsámtól
Mint gerlicze a' társától.

Azért vagyok nagy bánatom,
Kit szeretek nem láthatom.

Még.

Még táncolni sem kívánom,
Ha nincs itt az én barátságom.

Köszönöm én hogy hív voltál,
Helyettem mást nem választál,
A' mig besorozva voltam
S a' külföldön vándoroltam.

Mint a' gyertya én úgy fogyok
Hogy szép leány rabja vagyok.
Rabja vagyok szép leánynak,
Mint a' madár kaliczkanak.

Szép leánynak szép notája
Szár aranyat érne szája,
Szép énekét mikor halom,
Azt haltomig sem sokallom.

A' nagy kakas kukurékól,
A' gerlicze csak turbéól.
De a' kakas öromébe
S a' gerlicze keservebe.

Dúdól a' leány bujába.
Hogy nem mehetett a' halba.
Már ott bizon hadd dudoljon,
Csak hogy meg ne bolonduljon.

Ugy elválok a' babámtól,
Mint az alma' az ágától
És a' szép virág mikor lehull.

Édes rózsám Isten' hozzád,
Nekem sínes, neked sínes hazád.

Tudom mennyit kecségtetél
De nem kár, hogy megvetetél,

Hogy engemet elhagyál
Te minap nyílt virágstál.
Aval meg nem csúfolál,
Mert az eszem helyim áll
Nem is gyötöröm magamot,
Van még leány itt, amott.

Ar én veom' elég jó
Kár, hogy olyan nagy bohó
És nagyobb kár hogy matató,
Köccsömabál' kasmatlo'.

Három csillag van egy sorsba
Három leány mind egy sorsba
Ugy szeretem mind a' hármas
Mint édes magyar hazamot.

Minden gondom az ivás
Nem búsulok - lássa más.

Ne

Ne nézz ide - ne kaczagj,
Mert a' szívem meghasad.

Elvesztettem a' kalapom'
Babám házána' megkapom
Megkapom én nem sokára
Ugy indulok a' vásárra
Vásárlak rózsám szamára:
Ézüst, gyűrűt az ujjára
Drága gyöngyöt szép nyakára.

Arva vagyok mint gélicze,
Mint a' kinek nincs fenkije.
De van mennybem édes atyám,
Tudom gondot visel veám.

Cserefan' csörög a' szarka:—
Van bárányom tarkabarka,
Van szívemnek más báránya
A' szomszédom szép leánya.

Van barátom még pedig nagy
Nagy búbanat. Szívemen vagy
És a' bánat irtózó nagy,
A' szívem is szinse megfagy.
Mert galambom engem elhagy.

H

Nem járok én kocsmára
Mert a' bornak nagy az ára,
A' pénzből felre teszek
Egy jó fejős tekeret veszek.

Tud szeretöm fomi szöni,
Nem karé neki hoztam jöni.
Maga szötte szép ruhája
Hajh be szépen illik rája.

Együnk, igyunk, most vigadjunk,
Egymással ne haragudjunk!
Ugy is jó barátok vagyunk.

Csak úgy élünk kedvünkre
Ha pohár áll kezünkre,
Taj! a' totkom melegül!
Mindjárt kigyúl, úgy hevül
Ha a' pohár nem kerül
Megharagszom emberül.
De bizon, ha rám kerül
Mind kiiszom egyedül.

Poharamot földhez vágom
Mert eltette a' jószágom

Ha

Ha utánnam várakozól
Soha meg nem házasodól.

Keám te se várakozál
Hanem férfiker vakarodjál.

Be sötét van szép oroszika!
Elkísérlek téged, haza
Elkísérlek nem sokáig
Csak az apád, kapujáig
Ugy nem félhetsz a' mamostól
Ha elkísérlek anyostól.

Adjon Isten jó estvét —
Lattam egy szép menyecskét
Jámbóc özvegy a' mint hallom,
Elis veszem a' farságon,
Vele élem Szép világom.

Felcségem Anicza
Mit keresek megissza?
Czifra fersing van résa
Szennyes ingaly alatta.
Megmondottam a' pap előtt
Hogy tovább nem tűrhetem' őt.

No én többet már nem iszom,
Mert félek hogy majd meghízom
Jól tudom én, a' ki köve
Kapa' nyelén nem sokat ér.

Nem iszom én a' másera
Hanem saját magaméra
Ha elmenyek a' borra,
Nem veszem art kontóra.

Iszom én, mert van mire,
Nem szorulok senkire.

Megittam a' birtokomat,
Elterem a' jószágomat,
Felakasztom' már magamot,
De csak úgy, hogy megélhessek,
Holnap is borra mehessek.

En bor nélkül meg nem élek,
Vizet inni jó hogy félek!

Héj pálinka, pálinka!
Szokmányomnak sok lika,
Semek te vagy az oka,
Vitt volna el a' róka.

Fel

Felfogadtam szar' meg szar' szor,
Nem iszom pálinkát mászorc.

Azeret rongyos ingem, gagyám,
Hogy az ivást el nem hagyám

Iszom bíz én mint mások is
Ha bár csórén maradok is
Ugy maradnak még azok is

Tudok én egy édes anyát
Jól ismerem két leányát.

Mind a' ketten jó munkások
Nem kevélyek, nem pompások
I fel nem érem eszemmel,
Hogy melyiket vegyem el.

Kedves leány! be jó volna
Velem egyet ha tánczolna!
Ott a' padon egyedül
Olyan sokat minek ül?

Utca csapták a' szelgát
Csipte a' lág a' nyakát,
Nem szerette a' munkát
Már ma szidja a' gazdát.

Elcsaptam a feleségem
Kár hogy ért nem tevésem régen
Mind örökre csak koczódott
És hogy tölem elkoczódott
Engem a nagy kabala
Sintre agyon rug vala

Már én is megházasodtam
Feleséget frissen kaptam,
Takarékos és olyan tisztá
Kétszer seper egy hónapba.

Felfogadtam Isten előtt,
Hogy nem tartok sok szeretőt
Nem is háromat, nem is kettőt
Csak egyet és majd elveszem őt.

Magas hegyről foly a patak!
Oh he rossz legénynek adtak!
Erőszakkal oda csaptak

Ha nem szeretted, hagyjuk abba,
Nem kötöttek a nyakamba

Elrepült a kicsi madár,
Nem szeretted senkit immár.

Czifra

Czifra pipa és pipaszár —
A legénynek szája fáj,
Már ott bizony hadd fájjon,
Megmondtam, ne pipáljon.

Erdő, erdő, makkos erdő! —
Az szép seprű, kettő
Ha egyiket megfoghatnám
Az a világot sem adnám
Magam boldognak mondanám.

Egy szer jártam Nyulára
Kétszer Magyarországra
Ott tanoltam magyar szót —
Nyisd meg rózsám! az ajtót

Nyisd az ajtót szép csendesen,
Hadd menjek be legényesen.
Vesd az ágat szép pompáson
Hadd nyughassam katonáson.

A világot míg bejártam
A bokréta elhullattam,
Amelyet babómtól kaptam
Mihelyt hazól kiindultam.

Igyad a bort, igyad csab,
Majd feldőlve, mit a csab.

7

Nincs szivemnek hova lenni,
Háborúba kell ma menni,
Nem bánom ha elesem is
De meghal a' kedvesem is
Eltemetik öt 's engem is.

A menyecske ha szépcske
Mások előtt kedvesecske.

A nagy leány benn a' házba
Ugy öltözik mint a' páva,
Azért, hogy egy kicsit ragyás, &
Ő az én kedvesem, nem más.

A nagy leány a' kuczkóban
Csak ott lebeleg a' hámuból
Három legény kapujába,
De egyik Jem vágja rája.
Érted édes gyöngyvirágom
Ha meghalok, azt Jem bánom.

Ha megöl az ellenség,
Harcot nagy nyereség.

Kék a' szemes, lenvirág,
Azért Szeret a' világ,
Nem is van Beszerecsen
Egy jóéltű Szeretem.

Hány

Hány Szeretős ez a' leány?
Tizenhárom 's még egy néhány.
Ugy ma, holnap férjhez mehes,
A' fejére kontyot tehes,
Ő is, minden, afikony lehet.

Hopp a' jégen mezt láb,
Ugy kimelik a' csizmát.
Kimellenem, de ha nincs
Rám oly csúfúl ne teints.

A' czipőköm a' koccsomán
Beittam én 's váltad ki cörsöm!

Van nádem egy kedvesem,
Nem ifju, de Szeretem.
Annyi pénze, mint a' gal,
Mind azt monyál, hogy igaz.
Három fogát elejtette
's tizenkettő' nőtt helyette!

Mennyi legény mind hamis,
Az voltam én magam is.
's Tánbóc lettem utoljára
Mint a' Szomszéd leánykaja
Azért járok én hozzája

8